

ΜΙΑ ΠΡΩ ΟΤΥΠΟΣ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΠΩΣ ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΑ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΞΕΧΟΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

(Όμιλοῦν οἱ κ. κ. Νικ. Κανελλόπουλος, Κυρ, Βαρβαρέσσος καὶ Στ. Σεφεριάδης)

Ο κ. ΝΙΚΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ είναι σήμερον άπο τούς πιό σημαντικούς παράγοντες της οικονομικής ζωής του τόπου. Οι μεγαλοι οικονομικοί οργανισμοί, τὸ Ἑργοστάσιο Ἐλαιουργίας και Σπανωποιίας στην Ἐλευσίνα, τὸ Ἑργοστάσιο Ισιμεντών «Ιτανία», η Ἐταιρεία Οίνων και Οινοπνευμάτων, η Ἐταιρεία Χημικών Λιπαριμάτων κ.λ.π. ἀνήκουν κατά τὸ πλείστον εἰς τὸν κ. Νικο Κανελλόπουλο, ήνως δικαίους έκεινος οἱ πατέρες του, ήνως έκεινος τὰ πρώτα χρηματα στὴν ζωή του, είχε οικογενειακή περιουσία;

Για οια αυτὰ παρεκάλεσαν τὸν κ. Κανελλόπουλο νά θελήσῃ νά μας ἀπαντήσῃ. μας δέχθηκε μέ πολλή εὐγένεια καὶ πρόθυμα μας εώσως τις απαντήσεις στὰ έρωτήματα μας.

— Ο πατέρας μου, μας είπε, ἵτοι είνας εύκαταστατος σταφιδοκτηματιας στο ζευγολιπτό του Αίγιου και ἡσθε νά με σπουδάσῃ. Ιὴν ιῶιας ἐπισύμια είχα καὶ ἔγω, ἀλλὰ διαφωνούσια με τὸν πατέρα μου στὸ ζητημα ποιὰ ἐπιστήμη ἐπρέπει νά ἀκολουθήσω. Ο πατέρας μου ἡσθε νά γινω ιατρός, ἀλλὰ ἔγω ἐπροτιμούσα μια πολιθεική ἐπιστήμη. Γιὰ νά μη τὸν δυοσερήσω, ἐνεγράψην στὴν ιατρική σχολή και ἔκανα ἔνα χρόνο φοιτητής τῆς ιατρικῆς. Η ἐπίδοσίς μου δὲν ἦταν κακή, ἀλλὰ η προτιμήσεις μου ἐστρέφοντο ἀλλού. Πραγματικά έίχα ερωτα γιὰ τὴν χημεία. Ἐν τέλει ὁ πατέρας μου συγκατένευε καὶ ἐψυχα γιὰ τὴν Ζυρίχη, ὅπου ἐστούδας χημεία.

— Ωτε ὡς χημικός ἐκέρδισατε τὰ πρώτα χρήματα;

— Μάλιστα, ἀλλὰ ἔχειρασθη νά προσφέρω πρώτα δωρεάν τὴν ἐπιστημονική πείρα ἐργαζόμενος χωρὶς μισθοῦ σὲ γαλλικά ἐργοστάσια. «Ο πρώτος μου μισθὸς ἦταν 350 δραχμές καὶ ἐργαζόμουν στὸ τμῆμα παραγωγῆς θεῖμπού δέρξες». Αν τὰς εὐκαταφέρη δραχμὰς ἡ λεπτομέρεια, αᾶς λέγω, δητὶ τελικῶς ἔθηγκα ζημιωμένος, διότι γελώρων ἀπὸ τὸ Ἑργοστάσιο — μᾶς λέγει γελώντας ὁ κ. Κανελλόπουλος — ἐξέχασα τὰ ἐργαλεῖα μου, τὰ δποῖα ἥσαν ἀπὸ πλατίνα καὶ ἐστοιχίαν περισσότερα ἀπὸ 350 δραχμές!

— Πῶς ἀρχίσατε καπότιν, πολιτούμενο, νά ίδρυετε τὰ μεγάλα ἐργοστάσια;

— Οταν ἀπεγκόρθικα ἀπὸ τὸ Καλυκοποιεῖο, ἐ-σκέψθηκα νά ίδρυσω τὸ Ἑργοστάσιο Ἐλαιουργίας και Σπανωποιίας στὴν Ἐλευσίνη. Η ἀρχὴ ἔγινε με τὸ πατρικό μερίδιο μου, ποὺ δὲν ἦταν μεγάλο. Τὸ Ἑργοστάσιο αὐτὸ τὸ ίδρυσαμε στὸ 1892 καὶ ἐργασθήκαμε πολὺ καλά. Καρπός του πρώτου αὐτοῦ Ἑργοστάσιου ἦταν τὸ Ἑργοστάσιο τῶν τοιμένων και ἡ Ἐταιρεία Οίνων και Οινοπνευμάτων, ἡ δποῖα ίδρυθη στὰ 1902, δταν ἐξέποστης ἡ κρίσις τῶν κρασιών. Τελευταῖα, ίδρυθη ἡ Ἐταιρεία Λιπαριμάτων στὰ 1909. Ἀφοῦ δμως με ἔκαμπτε, — συνέχισε ὁ κ. Κανελλόπουλος, — νά θεωρῶ τὰ περασμένα, θὰ σᾶς πῶ και πῶ ἐκέρδισα τὸ πρώτο «χαρτζλίκι» με τοὺς κόπους μου. Στὴν περίοδο, λοιπόν, τῶν διακοπῶν τοῦ σχολείου, ἐπήγαινα στὸ ἀλώνι τοῦ πατρικοῦ μου και ἐμάρτεσα τὴν σταφίδα, με ἐκσκόπηση, λοιπόν, νά μειωσώμενοι. Πραγματικά, ὁ μακαριτής ὁ πατέρας μου ἐξεπλήρωνε τοὺς δρους τῆς συμφωνίας Μία ήμερα δμως δὲν είχε φύλα και δὲν μοδ ἔδωσα τὸ «χαρτζ-

γελούμ... Κι' ἔγω, έπειδη δὲν ἦμεν ἀπὸ ζύλο, τὴς ἀνιστρέδινος τοὺς χαριεντισμούς της... «Ἐτοι σδύ κάνομε ἀποτίστες». Κέπιο θράδιο μάλιστα ποὺ γύρισες ἀπρόσπτα ἀπὸ ζέντα ταΐδη, λίγο ἔλειψε νά μᾶς πιάσης ἐπ' αὐτοφώρω. Εύτυχως πρόλαβα και κρύψτηκα... Μάντεψε, ἀν μπορής, ποὺ ήμουν κρυμμένος... Μέσα στὸ ηνούλαπτο...

Κι' ὁ φίλος του ξέπασε σὲ γέλια...

Μά ὁ Ραούλ ἔγινε κατάχλωμας... Τραβήχτηκε πίσω με φρίκη κι' ἔπειτα σωριάστηκε κάτω ρογχάζοντας, μ' ἔνα τριανταφυλλένιο ἄφρο στὰ χειλά...

«Ολη ἡ εὐτύχη του ήταν μιὰ ψευτιά και ἡ δύσνηρή, ή τραγική αὐτὴ ἀποκάλυψι τὸν είχε σκοτώσει!...

* * * * *

Απὸ τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου ἡρχισε λειτουργούμενα μοναδικὴ ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων ὑπό τὴν διεύθυνσιν τῆς διαποτεύους καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΩΠΟΥΛΟΥ. — Συνταγματική — Μητροπόλεως 14Α. — ΑΘΗΝΑΙ.

λίκι. Ἐθύμωσα τότε — προσεβλήθη ἡ παιδικὴ μου φιλοτιμία — καὶ ἐσκόρπισε τὴ σταφίδα μὲ θυμό μακρυά ἀπὸ τὸ ἀλώνι !

* * *

Ο καθηγητής τῆς Πολιτικῆς Οικονομίας κ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, ὑποδιοικητής τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης — ποὺ διαλύστησε τὴν Τραπέζα, μετά τὴν ἀποχώρηση τοῦ κ. Ερμ. Τσουδεροῦ — μᾶς είπε λίγα μόνο γιὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν οποῖο ἐκέρδισα τὰ πρώτα χρήματα.

— Τὰ πρώτα χρήματα τὰ ἑκέρδισα, δταν ἐστάλην ὑπότροφος στὸ Ἐξωτερικό γιὰ εύρυτέρας σπουδάς. Ή ἐπιτυχία μου αὐτὴ είνε ἡ καλλιτέρα ανάμνησης τῆς ζωῆς μου.

* * *

Ο παγκοσμίου φήμης καθηγητῆς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, μέλος τοῦ Διαρκοῦς Διαιτηκοῦ Δικαστού τοῦ πρώτων πράτην κ. ΣΤ. ΣΕΦΕΡΙΑΔΗΣ ἀπέκτησε τὰ πρώτα του χρήματα ὡς δικηγόρης.

— Μετά τὰς σπουδὰς μου στὴ Γαλλία ἐγύρισα στὴ Σμύρνη, δτοῦ ἐδικηγόρησα, μᾶς λέγει. Θυμοῦμαι, δτι είχα πολλὲς ύποθέσεις, ἀλλὰ ἡ ἀμοιβὴ ἦταν μηδαμινή. «Εκαμα γνωμοδοτησεὶς ουγκρικοῦ δικαίου, ἀλλὰ οἱ πελάτες ἦταν κακοσυνθισμένοι. Φαντασθήτητε, δτι ὑπόθεσεις 60.000 λιρῶν ἥθελαν νά τις πληρώνουν μὲ 10 και 20 λιρές ! Εἳς αἵτιας τῆς πενιχρᾶς ἀμοιβῆς παρητήθην κάποτε ἀπὸ μιὰ μεγάλη ὄποθεσι. «Οταν ἔφυγα ἀπὸ τὴν Σμύρνη και ἐπήγησα στὸ Παρίσι τὰ πράγματα ἀλλαζαν. Ανέλαβο διεύθεσης διεισδύος δικαίου και ἐπληρωνύμουν ποὺλ καλά.

»Αλλὰ ἔλαν ἀρχίσατε τὸ θιωτοριστικό μου σταδίο ὡς δικηγόρος— μᾶς λέγει ὁ κ. Σεφεριάδης — αὐτὸ δὲν σημαίνει, δτι δὲν είχα ἀποκτήσει και πρὶν χρήματα μὲ τοὺς κόπους μου. Συγκεκριμένως θεωρῶ και σημειώνω ἀκόμη μεγάλη μου τιμὴ ἐνθυμούμενος δτι δως πρόσθισης φοιτητῆς στὸ Παρίσι είχα ἀπαλαγῆ ἀπὸ τὰ ἑξετάστρα, τὰ διδάσκατρα, τὰ δικαιωμάτα θειλοιθικῆς και ἡ εξόδια διπλώματος. Τὸ ποσόν ἦταν σημαντικό και θεωρῶ δτι ἦτο τὸ πρώτο χρηματικό μου κέρδος. Τὰ ενεργετήματα αὐτά, ποὺ είχα ὡς πρώτος φοιτητής, μὲ ἔκαμπν νά είμαι περισσότερο ἐπιμελής, ώστε, δταν ἔδωσα διεξασθείσεις γιὰ νά ἀποκτήσω τὸ διπλώμα μου, ἐπρώτευσα και πάλιν, δτι είχα συναγωνιστάς μου τοὺς γιούς τῶν τότε προέδρων τῆς Δημοκρατίας και τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Νέες ἀπαντήσεις.

ΠΙΚ-ΝΙΚ

ΖΕΣΤΑ ΚΑΙ ΚΡΥΑ

Κίνδυνος—Θάνατος !

— «Ακου, φίλε μου, μιὰ συμβουλή ποὺ θὰ σδωσω, είπε διάρρη. «Ἐκείνην ἐκεῖ τὴν ξανθή πρέπει νά πάψης νά τὴν φλερτάρεις, γιατὶ θὰ μετανοήσης πικρά... Ο άνθρας της έχει κάποιον τίτλο.

— Και τι μὲ νοιάζει ἂν ὁ ἀνθρας της έχῃ τίτλο ;

— «Α ! θάντε δὲν σε νοιάζει ; Μάθε, λοιπόν, δτι έχει τὸν τίτλο το πρωταθλητοῦ τοῦ μπόζ !

* * *

«Οχι πια ζουμε.

— Μήπως δταν μαλώνετε, ή γυναίκα σου έχει πάντα τὴν τελευταῖα λέξη ;

— Ποτέ ! Έγω τὴν ξχω !

— Μπράσο ! Και τι τῆς λές ουνήθως ;

— Τῆς ζητῶ συγγνώμην !